

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 egész évre 3 frt. felévre 4 frt. negyedévre 2 frt. Néptanítóknak
 egész évre 6 frt. felévre 3 frt. negyedévre 1.50. Egyszeri szám 10 kr.

Felolvasó szerkesztő:
Dr. Molnár Gyula.

Megjelenik hetenként kétszer: vasárnap és csütörtökön.
 Szerkesztőség: Csendes-utca, TOTH-fele ház.
 Kiadóhivatal: Csendes-utca, OLAH-fele ház.

Bittó István Ó-Sztapáron.

Az apatini kerület nagyevű képviselőjelöltjét mindentől rendkívül fényes fogadtatásban részesíték, a mit azonban Bittó István országiszterte ismert érdemein főlti még ama körülmény, hogy a kerület magyar és németajku lakossága gr. Apponyi személyén rajongó bámulattal s szeretettel csüszik is eléggé indokolt. Az ó-sztapáriak ellenben, ha hallották is Apponyit, meg nem értették, és így a szónoklat bűvéreje őket el nem bajlhatta. Őket az ellenzéki zászló melletti küzdelemre nem szónoki varázs-erő, hanem igazán a kormánypart s közegének irányukban tanúsított lealazó bánásmódja tapintatlan eljárása, lelkiismeretien sátrakodásai mintegy systematice praeparáltak az ellenzéki elveknél.

Innen magyarázható az, hogy az ó-sztapáriak arról értesülve, hogy a kerület jelöltje Bittó István f. hó 2-án meglatogatandja a községet, oly imponzáns fogadtatást rendeztek, a milyent csak valaha rajongva szeretett képviselő láthatott választói körében.

Bittó István, a kerület volt képviselőjével Szentgyörgyi Gyula és Szentgyörgyi István, ft. Thurszky Endre, Miloszlávyevits szabadkai s Szakáll zombori ügyvéd társaságában indult f. hó 2-án d. u. 2 órakor Ó-Sztapárra. Kérve a zombori szállás csoportok közé, váratlan meglepetés érte őket, a mennyiben a zombori választópolgárok közül mintegy 100-an várták a fogatot, s virágkoszorúkkal halmozva el, éltették Mártonfi Károlyt, a zombori ellenzék képviselőjelöltjét. A menet kénytelen volt itt megállapodni s a tisztelgést néhány szóval megköszönni. Alig indultak azonban el, már Szentgyörgyi Gyula ur szállásánál várta őket az ó-sztapári választó közönség, 172 kocsis, lovasbandérium s beláthatatlan néptömeggel.

Négy kocsis vezette innen a négylovas fogatot Ó-Sztapárig, melyen fehér ruhába öltözött hajadonok ültek s egész hazáig énekszóban dícsőitették jelöltjüket. Mint mondják, a rendkívül nagy kocsis-sor még a zombori határában folytatta útját, midőn a fogatok már Ó-Sztapárra érkeztek. A lelkesülés Ó-Sztapáron eddig soha nem látott s nem halott dimenziókat öltött.

A sokat zaklatott nép mintegy lidéroznyomástól szabadult meg, midőn Bittó István ó-excellenciája körében időzött, ama nagy férfú, a ki jövőben ezen kerületet fogja

a parlamentben képviselni s őket a jogosulatlan támadások ellen megvédelmezni.

Szentgyörgyi Gyula ur beszámolóját ft. Thurszky Endre ur tolmácsolta szerb nyelven, míg Bittó István programját Miloszlávyevits ur mondta el szerb nyelven, miután a jelölt e nyelvet nem beszélt.

A mi ft. Thurszky urat illeti, ő az egész megyében nagy népszerűséggel bír és ismerik őt mindenütt. Különösen nagy befolyással bír Zomborban, hol a kormánypart megveretésében neki is része lesz.

A beszédek, — melyek a politikai helyzetet élénken megvilágíták, rendkívül hatást tettek, s biztosították az ó-sztapári választó polgárokat az ellenzéki pártnak.

Mint halljuk, a kormánypart is némi kísérleteket tett Ó-Sztapáron oly egyénekkél, kiknek semmi befolyása nincs a népre.

Ez sem volt az első, de nem is az utolsó tapasztalás, a mit a kormánypart elkövetett ezen választási időkben.

Ha már most ezek után az apatini kerületet nyert kerületnek tartjuk, bizonyára nem elbizakodottság szól belőlünk, hanem a viszonyok alapos tanulmányozása. Azt, hogy a kormánypart kortesei kimondására fölülte sokat épít, vették észre Zomborban is, de hogy az apatini kerület kormánypartú kortesei elég merészek volnának a történekt után is azzal hitgetni jelöltjüket, hogy a győzelemhez legkisebb reménye is van, — most már nem hiszünk. Mert ha van szemük, akkor látnak, s ha van fülük, bizonyára hallanak.

Megyei s helyi hírek.

A zombori róm kath. mindkét nembeli elemi tanuló ifjúság által f. hó 8-án rendezendő „Majális” részletes programja:
 I. Reggel 6 és fél órakor gyülekezés a belvárosi fiúiskolában, 7 órakor indul a tanuló ifjúság a tüzeltől zene kísérete mellett az erdőbe. II. A Sikorába érve a tanuló ifjúság pihen. utána különféle gyermekjáték és előkészületek délutánra. III. Délután 1 és fél órakor kezdődik a gyermektánc és közbe gyermekjáték. IV. Négy órakor léggömbök fölroptatása utána ének és szavalt a következő műsorozattal: 1. Tavaszdal. Bellovits J. Éneklő a VI. leányoszt. 2. Majálisi trófa. Az I-ső leányosztályból előadják: Veszelszky Mariska, Gallé Irén, Falcione Jolán, Horvátovc

Milica, Esztergami Jolán és Popovics Mariska. 3. Kakuk és veréb. Az I. leányosztályból szavalja Esztergami Jolán. 4. A kis honti. Az I-ső fi-osztályból előadja Raiz Sándor és a II-ik leányosztályból Fratrievics Adrienne. 5. Majálisi karének. Éneklő az V. és VI. leányosztály. 6. A visszhanggal enyelgő leány. Előadják: Koczkar Alice, Paul Mariska, Rátay Blanka, Vértési Adrienne és Dalmay Aranka II-ik leányosztálybeli tanulók. 7. Kósza Pista. Czuczor G-től. Szavalja: Radics Elemér II-ik fi-osztálybeli tanuló. 8. Egy májusi éj. Abt F. negyese után Erney. Éneklő a VI-ik leányosztály a magántanulók közreműködésével. 9. A „csak” szócika. A III-ik A) leányosztályból előadja: Raiz Ilon és Bosnyák Aranka. 10. Szél és felhő. Szavalja: Zsekó Margit a III-ik A) leányosztályból. 11. Egy kis tévedés. Szikszai Páltól. Szereplők: Karásonyi Izidóra, Mokry Olga, Margalis Izabella, Koczkar Jenny, Felér Piroška, Herold Hernin és Heindlhofer Elza III B) leányosztálybeli tanulók. 12. Mi a haza. Mathényi Flórától. Szavalja: Czinkler Kálmán III. A) fi-osztálybeli tanuló. 13. Hazug Gyurka és a kis hal. Dienes Lajos-tól. Előadják a III. B) fi-osztályból: Liebhart János és Török Károly. 14. Népdalok. Éneklő: az V. és VI. leányosztály. 15. A nagymama. Mayer Istvántól. Szereplők: Vass Anna, Vértési Stefánia, Koczkar Adriene és Fernbach Zuzsika IV. leányosztálybeli tanulók. 16. Tavasz érkezése. Gáspár Imrétől A IV. leányosztályból szavalja: Dobák Fatime. 17. Mátyás király. Czuczor Gergely-től. Szavalja: Temunovich Zoltán IV. fi-osztálybeli tanuló. 18. A tavasz érkezése. Daljáték. Erney Józseftől, egészen új, csak a fővárosban, adattott eddig. Éneklő: a VI. leányosztály, a magántanulók közreműködésével. 19. A tündér és a virágok. Komócsy Józseftől. Az V. leányosztályból előadja: Krámer Irén. 20. A világlátó. Tompa Mihály-tól. Szavalja Vilmos Ferenc V. fi-osztálybeli tanuló. 21. Tánckardal. Tell Vilmos című operából. Éneklő a VI. leányosztály, a magántanulók közreműködésével. V. Gyermektánc és léggömbök fölroptatása. VI. 7 órakor kezdődik a felhőtől táncza. VII. 8 órakor tűzijáték.

Az újidéki vasparipa egylet pünkösd vasárnapján tartotta meg versenyét Ó-Becsen. Ez ünnepélyre a fővárosból a „Magyar vasparipa-klub” tagjai Kaszás István, az „Achilles-klub” tagjai Verme Lajos nemzetközi hajnok a „Humna vasparipa-klub” tagjai Szalay László és Laczkovich Gyula vezetése mellett rándultak le. Az újidéki vasparipa-egylet ez alkalommal nyitotta meg nyári gyakorlati kelyiségeit és versenyhílyáját, mely alkalommal Rapp Pállop, Agvagássy Vidor, Himnelsebach Gyula (egyleti kürtös.) Zanbauer Ágoston és Maximovics tüntek ki, mint biztos és elegáns vasparipázók.

Pályázatok. A szabadkai kir. trvszék területéhez tartozó b.-almási kir. járásbírósnágnál végrehajtó, — a szabadkai kir. törvényszékénél irnok, — állásokra.

Kinevezés. Dr. Bruck Pál nőorvost Szabadka város tanácsa paliesi fürdő-orvosnak nevezte ki.

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

KÖZÖN.

Szép nyári napnak alkonyán
 A zajos sétatérén,
 Hol annyi asszony, annyi lány
 Lejt föl s alá serényen:
 Ott voltam én is egykoron,
 S merengve ültem egy padon.

Az ég ivén a szöke hold,
 S a fülkélő sok csillag:
 Eppen bevezetése volt
 Egy nem remélt kalandnak.
 S a nyári napnak al'onyán
 Magamban így gondolkoztam:

„Miért is ülök egymagam,
 Miként valamely bálvány,
 Mikor itt annyi lányka van,
 Ki mind epedve vár rám?
 Ah, egybe fűzzük karjaink
 „S szereltek!” sugja ajhaink...”

Kerestem és — találtam is
 Egy szöke lányt szívemnek.
 (Kültagja volt e kis hamis
 „Anti Tabaksvercin”nek!)
 Jó magamat bemutatám
 Egy csengő „kisztiha n d” után.

S ő nyájas volt... oh, szép öröm!
 Szemeink összenéztek...
 „Pardon, uram! dohá ny zik ün?...”
 Így kezdte a beszédet.
 Ah, mily költői próza ez!
 Szívem örömtől repedez...

„Oh, szenvedélyesen szívom
 Kivált a virgynakát!
 Sőt ezigarttám is vagyok:
 „Szolgálhatok nagysádnak?”
 „...Ugy hát sajnálom önt uram:
 Önnel eszevegni tiltva van!”

... Azóta estebéd után
 A zajos sétatérén,
 Hol annyi asszony, annyi lány
 Lejt föl s alá serényen:
 Ott vagyok minden alkonyon,
 S h a t a l m a s a n d o h á n y o z o m !

Szabadka Gyula.

Örök hűség.

— Elbeszélés. —
 Irta: Szabadka Gyula.

„Jöjj, borulj ide keblemre, szerelmem első álma te, ifjú szívem egyetlen boldogsága, életnek édes lelke. Jöjj, hadd nézzek szeméidbe, ezekbe a gyönyör szemekbe. Így!... most láttam szeméidet, e két legszebb gyönyörűt, éket. — Szép vagy Aladár, szebb a hajnali rózsánál, melynek gyönyörű szirmait tele csókolta a mosolygó hajnal friss, üde harmattal... Szereltek kimondhatatlanul!... így nem szerettem soha még senkit, de senkit!”

„Honkát! aranyos kis szöke galambom, életmek egyedüli reménye, igazán szeretsz így?... Örökké fog tartani

lángoló szerelmed?... Oh édes Istenem, csak örökké tartana szerelmünk! — — —

„Hogya, édes Aladár, a mi szerelmünk ne tartana örökké? Lehetéges volna ez? En e' tudnálak feleljeni, vagy te engemet?”

„Egy sejtelen, egy bus sejtelen legyintí végig szívem húrjait, hogy mi nem leszünk egymási soha.”

„Aladár!...”

Így beszélgetett Aladár és Ilonka, e két ifjú szerelmes, a jegyzői lak kertjében, melynek túlsó oldalán egy kis patak lejtett tovább hangos, játszi csevegéssel.

Gyönyörű kert volt ez. Diszesebbnél diszesebb, illatosabb illatosabb virágok pompáztak benne. Gyöngéd kezek ápolták ezeket nagy szeretettel — Ilonka kezai. A különféle díszbokroknak édes titkokat sugogott az enyelgő szellőseke. A virágokkal most nem enyehelgett, mert azok minden kelyhüket kitérták és kívánsai, feszült figyelemmel hallgatták a tölboldog pár szerelmét.

Ott ültek a kis gyönyörű patak partja mellett, a nagy hársfa is örült tiszta szerelmüknek, mert lobogó ágával szelíden, halkán hajlongott feléjük.

„Elessem, neheztelenem kellene reád, mert azt mondd, hogy nem fogjuk egymást örökké szeretni. — Nézd a virágokat, nézd a kis gyönyörű patakot, a bököl lombokát, az alkonyt — nem örül-e mind a mi szerelmünknek?... Örök, igaz marad szerelmünk.”

„Oh nem lehetsz te hátlen hozzám — ugy-e nem? Hiszen te ugy tudsz szeretni — és én hiszek neked, mert oly igazán, egész lelkellem szeretlek!”

Még sokáig beszélgettek szerelmükről, még sokáig bizonyították, hogy örökké szeretik egymást — örökké. Aztán elbeszélgettek a patakról, mely mélyített oly hangos e evogésel folydogált; az előttük nyílt virágokról, melyek oly mámorító illatot helheltek bársony kelyhököl; a kis dalos malarkaról és mindenről, mindenről, a miről az ifjú első szerelmi mámorában beszélgetni szeret.

Végre előbújt keleti rejtekekből a halovány képi hold, megfürösztő sápadt arcát a patak kristály tiszta vizében s szőte tekintet. Meglátván e boldog párt, irigylemde bujt a nagy hársfa lombja mögé s onnan nézte szerelmüket.

„En nem tudom, mi van velem — folytatá később Aladár — de valami azt sugja folyton ére nekem még most is, hogy

Képviselő választási mozgalmak.

Bittó István körülfaj az apatíni választó-kerületben. (Folytatás.)

Tekintetes szerkesztő úr!

Megjérem, hogy le fogom írni az apatíni kerületben lefolyt örmönököket; azonban csak ma tanulhat meg az, hogy mindent leírni nem lehet. — Ma először történik meg rajtam az, hogy a szív az ész felett uralkodva felmondja tollamnak a szolgálatot. — De mégis, hogy eleget tegyek levelezi kötelességemnek, mit mondjak még Bittó István körülfajom?

Jőjj velem kedves olvasó. községről községre, és kérdezd meg a lakosság zömét, — hogy a pünkösdi napok után mit éröz?

Bizonyára azt fogod válaszul kapni: „Nem tudom megmondani, mert érzelmeimnek kifejezést adni szóval nem tudok; de annyi bizonyos, hogy pünkösdi óta nincs az a határoló a világon, mely képes volna hitelem elvenni s nincs a világban annyi pénz, mely meggyőződésemelőt említhetne!”

A lelkesedés, az egész kerületben, oly általános az ellenzéki zászló, hogy maga, a megöztölt államférfi s szeretet képviselőjelöltünk elragadtatva kiállott fel, hogy: 40 évi politikai szereplése alatt hasonló ragaszkodást még nem tapasztalt!

Nem tévedek tehát, ha állítom, hogy Bittó Istvánnak fogadtatása nemcsak politikai diós múltjáért, hanem az ellenzéki zászló iránti rajongó tisztelet kifolyása.

Bittó István képviselője azon politikai eszméknél, melyek kerületünk polgársága által is elfogadtatnak.

Az ő neve van felírva zászlóinkra! Az ő személynéi illette azon imponzáns fogadtatást, melyet községről községre rendeztek.

Midőn pünkösdi első napján Apatínból Kupusuzára kísértük vendégeinket, — ezer meg ezer ajk küldötte az őz államférfi után: „Isten véled... a boldog viszonlatásig!”

Kupusuzai polgártársaink fokozott módon akarván túltolni az apatíniaikon, a lelkesedés bensőségével báljolták el a községeinkbe érkező nagyvendi képviselőjeleket.

Míg az aszonyok a diadalpapukat gyönyörűen feldiszítették, — férjük kocsiába fogattak — a határra indulva, a magas vendégeket fogadni.

Kupusuzára nem is vonult még be ember úg, — mint pünkösdi napján Bittó István!

Talpon volt az egész község, s az érkezőknek legkedvesebb zenéje volt azon lelkes és szűnni nem akaró felkiáltás, mely alatt a község összes lakói, kísérve a menet a községi házig, — Bittó István, gr. Apponyi és Szemző Gyula éltettek.

Valóban öröm volt egy látunk kupusuzaii testvéreinket — s mi csak annyi jól hangzothatunk rólunk, mint a mennyi rosszat politikai ellenseink kolportáltak.

Itt is mint Apatínból, Szemző Gyula úr tartá az első beszédet, — elmondván beszámolóját három évi működéséről. A következő szónok gróf Apponyi volt; szívhez szóló szavai csak fokozták azon ragaszkodást az ellenzéki zászlóért, melyet minden adott alkalommal eklantans módon tanúsítottak.

A rövid, de remek beszéd mondatról-mondatra — Eljen Bittó István kiáltásokkal lett félbeszakítva, s midőn Bittó István néhány köszönő szót intézett a közönséghez, — a nép mennydörgő éljenekkel válaszolt.

Rövid fél órai tartózkodásunk emlékezetes fog maradni mind a kupusuzainak, mind pedig mi előttünk is, kik szeretett vendégeinket kiserini szerencsések voltunk, — s higyjék meg, hogy még azoknak becsülését is kideremelték elszilárdóságukért, akik eddig egy ifjú őzöz celzámak előlére néskis is, — de eredménytelenül buzogkodtak. — Mi pedig, akik ezt tudjuk, örömmel csatlakozunk azokhoz, kik kupusuzai barátainkban csak azon férfiakat látták, kik politikai meggyőződésüket nemcsak egy birkapaprikásért el nem adják, — hanem annak minden körülménye között bátran és férfiasan kifejezést is adnak; ellenben elszántan megmutatják az utat kifele azoknak, kik erős jellemükben kételkedve, kísértebe akarják hozni.

Kupusuzánál 4—5 óra között Monostorszegre indultunk — az apatíniakhoz meg a kupusuzainak is csatlakoztak — s így a kísérő kocsiok száma annyira felszalpódott, hogy majdnem lépésről-lépésre haladtunk csak a szomszéd sokácok községbe — Monostorszegre.

Nem akarok ismételéskbe esni, és ezért csak röviden említem, — hogy itt is a község apraja nagya teljes számban vett részt Bittó István fogadtatásában — s dícséretre mondvá a monostorszegi sokácoknak — az ismeretes „szívio” helyett csak „éljenetek” s ezt úgy, hogy Jáoó bácsinak jó időre elment a kedve — nem is mutatkozott — de még talán markába sem mert ez alkalomból azt rebogozni, — mit azelőtt még hangosan mert kiáltani, t. i. „lazas!”

Meggyőződünk itt is, hogy a kormány hű paripája — a Bácska — hiába vitte az egyedül megbízható forrásokból (?) eredő jó híreket — s ismétlenül, hogy önmítára azok talán eléggé jók, de a község megtérítéséhez (?) épenséggel nem alkalmasak.

Monostorszegről mintegy 150 kocsiaval s nagyszámú banderiummal körülbelül 6 órakor indultunk Bezdán községébe.

Mielőtt azonban leírásokat tovább folytatnám, engedje meg tekintetes szerkesztő úr, hogy említsék tegyek oly esetlört, mely bennünket — apatíniakat valóban kedvesen lepett meg.

Midőn ugyanis Szemző Gyula, gr. Apponyi Albert és Bittó István 3—4000 ember jelenlétében remek beszédüket megtartották, már a községhez tágas udvarból kilépve a kapu előtt láttuk saját fogatán az öreg Raichl bácsit — két fiával — mindgyöküknek kalapján az ellenzék jelvénye. Az öreg úr, ki az apatíni piszkos dolgokat végig nézte, utalással fordult el azon párttól, melynek eddig rendithetlen buzgó tagja volt, — melyért tudtás életben Apatínból többet tekintél, mely eddigi diadalait nagyrésben csakis neki köszönheti: sietett bennünket elárni, hogy még az nap kijelentse, — hogy ezután semmi dolga a Feribach-párttal, — ninosen kedve azokkal tartani, kik könnyelmű módon akarák azon község jó hírnevét eljátszani, melyről a község szültötte s mostani alispánunk azt mondotta: „Apatín ist die Perle des Bács-Bodrogher Comitates.”

Az öreg Raichl bácsival s fiával kezet szorított mindenki, aki csak ismerte, s oly rögtönözött ovációban részesített ői is, meg tiszteletreméltó családját, mely nem egy titkos könnyet esalt ki a tisztas öreg úr szeméből.

Midőn pártunk legújabb tagjait magas vendégeinknek bemutatnunk volna, a nép osztatlan lelkes éljenzése mellett elindultunk azon városba — melyről a Bácska már annyit ír, hogy valóban nem esodálom azt, hogy egy hódásági kollégám Christziánával azt a megjegyzést tette, hogy: „Isten igrise” ha az ember ezt a Bácskát elolvassa — akarla-nem-akarla ellenzékié válik.”

Így a Bácska legújabb száma valóban remekel a nem igaz mondásban es fel sem foghatom, hogy mi ezébből közöl olyan dolgokat, melyekről — és ezért kezkeskedni merek — éppen ellenkezőleg van meggyőződve, Bosnyák úr pompásan leírta a „Bácskában” az ellenzék valóban fényes bevonulását, — csakhogy elfelejtette talán azt 100 példányban bezdáni polgártársai részére megrendelni, — hogy így az közérő-kézre kerülve, kellő méltatásban is részesített volna.

Kijelentük tehát, hogy a mint mi láttuk es pedig jól — a banderiumot nem 260 utcai s uhanacz képezte — hanem részt vettek abban Bezdán választó polgárainak 18—20 éves fia.

E fölött mérgeződni Bosnyák urnak semmi oka nincs — de még kevesebb arra — hogy a „Bácskában” közölt tudositásban ezen ifjakat — kiket előtte való napon Feribach fogadtatására, eredménytelenül felkérték, s uhanzókának nevezzék.

Bezdanban a nagy vendégek fogadtatása a lehető legimponzánsabb módon történt. A hosszú utcán — a nép jobbról—balról sürű sorfalakat képezett és eget verő éljenekkel fogadta az érkező képviselőjeleket — majd pedig gr. Apponyit, kiknek fogatai Bezdán lelkes hölgyei által már a határban szebbnél szebb koszorúkkal feldisztették.

Felérbe öltözött leánykák virágokkal hintették be azon utakat — ahol csak Bittó István járt — és elársztották a virágeszokrok halmazával.

Szóval a fogadtatás itt oly nagyszerű volt hogy bátran lehet mondani, hogy e derék magyar község legalább is úgy ünnepelte o napot, — melyen hazánk legjelesebbjeit körkérben üdvözölte mint az apatíniakat! Azt pedig a „Bácsa” is tudja már, hogy miként szokták Apatínból azokat üdvözölni — kiket a nép szert s nagyrabecsöl. A bezdáni futón egész a községi házig valóságos néptenger özlönött — s ha nem láttam volna ugyvanaznap legalább 6—8000 embert együtt — úgy bizonyára legtlőbb embert láttam volna életben ezen alkalomból Bezdánban.

A választó közönség a községi házig bent sorakozva s midőn oda a vendégek is megérkeztek — száz meg száz torok kiáltotta: éljen Bittó — éljen gróf Apponyi Albert! —

Itt is, mint a többi községekben Szemző Gyula tartá először beszámolóját három évi működéséről, melyet a jelenlötök lelkes éljenekkel tudomásul vettek.

Gróf Apponyi ¼ óráig tartott szónoklata azon beszédeknek volt egyike, miniket e házában csakis ő főle hallhatunk, Remek szónoki tehetségével lefelegverte meg azt az egy—két kormánypártit is, kik itt Bezdánban csak Feribach kedvéért lettek azokl. Gyönyörű es találó hasonlatával oly lelkesedést idézett elő, a minőt csak egy ily derék magyar községben tapasztalni lehet.

Utolsó szónoknak Bittó István lépett a szókészre. Az őz államférfi kerületünkben itt először fejttette ki hosszabban nézeteit a jelenlegi kormány rossz politikájáról s remek beszédében megértette, — hogy miért sorakozott azok közé, kik e kormány politikája ellen küzdenek, s végül kifejezést adva annak, hogy nem mint gr. Apponyi állítá: „A kerület büszke lehet Bittó Istvárra” hanem ő büszke azon kerületre, mely az ellenzéki zászló iránti ragaszkodást máris annyiképen kimutatta.

Mennydörgő éljenések követték szeretett képviselő jelöltünk zászavait, — melyek után az uti fíradalukalokl megöztört öreg úr magas kisérétével együtt a nép sokaságától követve, átment a szomszédos kávéházba, hogy ott mintegy ¼ óráig megpihenjen.

A nép teljes számban még ezalatt türelmesen várt künn az utcán — valamint a banderiumisták, kocsiok és fogatok beláthatlan tömege eléptek a szősoros érteleben az egész fútat.

Körülbelül ¼8 órakor távoztak szeretett vendégeink Bezdánból. — a honnét indultak Zomborba Szemző István vendégzerető házába.

Mánap, azaz pünkösdi-hétfőn folytatták utjukat Prgl. Szt-Ivánra, Doroszóra es Szóntára Ezen körütről tekintetes szerkesztő úr szíves engedelmével jözz számban fogok jelentést tenni.

Hazafii tisztelettel

* * *

Ns.-Milíticsról írjak: Szechényi Jenő május hó 29-én tartotta meg beszámolóját es programmbeszédét Milíticsen: május 30-án pedig Csonoplán es Kornyáján. — Ns.-Milíticsen ép 29-én délelőtt tartotta programmbeszédét Vujevich Zakár is, azonban mily különbség az ő es Szechényi beszédje közt. Az ő beszédje hatott, míg Szechényi beszédjét csak a hivatalosok es a hivatalból elnyomottak, hát csak meghallgatták.

A nép Raichl József községi jegyző lakása előtt kezdett csoportosulni es ¼4 órakor jelent meg a jelölt beszámolóját es programját megtartani.

Ekkor elmondta, hogy a három év alatt nem hagyta el a kormánypart díeső zászlaját, (Orájfjon hogy megkapta.) Az országgyűlés nagyszerű intézkedéseket tett, Reformálta a főrendiházat, a tanügy emelkedett, a kereskedelem virágzik, a vasutak száma nagyban emelkedett, (Közbeikálások: Jobb volt azelőtt, Nem kell a buzáat Bajára vinni, pedig az jobb volt stb.) Ő előtte mindig csak Milítics érdeke lehetett, arra fordította fő gondját. (Hát a többi községekkel nem törődik.) A pénzügyi viszonyok nagyon javultak (!), ámbar a háborura való előkészületek miatt sok volt a kiadás. Es hogy az ellenzékét kigyonyolja, azt mondta: lám Szilgyési Dezső is kilépett az ellenzékiek sorából, mert a kormány intézkedéseit jónak látta. (De arra talán nem figyelt a jelölt úr, hogy még egy törvényjavaslatot vagy költségvetést sem szavazott meg, mióta kilépett az ellenzékiek közül, de azért mégis az maradt.)

Bunyevázul is akart beszélni, csakhogy nem tudva, többek közt „Judi” helyett azt mondta „ludi”, a mi nem igen nagy tetszőséggel fogadtatott.

Végül midőn nagyszerű (?) beszédét befejezte olyan megjegyzések voltak hallhatók, melyek nem nagy díesőségére válnak a kormánypártnak. Így többek közt azt mondták: „Szechényi programja jobb mint a Vujeviché, mert a Szechényié közt van 400 liter es i.s.” stb.

Programmbeszédje végzésével nagy dínom-dánomot csaptak, 3 hordó bort megcsapáltak es etettek-italtak nagyban.

Mánap Csonoplánra indult át a jelölt 72 fogadott kocsiú kocsiját 1 frt 50 kural fogadni, a mely kocsiokon nagy számú szavazatóküli polgár állt: de azért ő mégis nagy kisérettel ment át, es impontálni akart a Vujevich pártiaknak.

Csonoplára érkezve, „Eljen Vujevich Zakár” kiáltásokkal üdvözöltették, es a nagyszámú Vujevich pártiak csakhamar tüntelőleg ott hagyták őt a faképnél es nem vont kinek beszélni.

Aztán Kornyáján is néhány ember fogadta es csak hallgatta is őt egy pár ember csupa kíváncsiságból, hogy mennyire fogja a kormányt dícsérni.

Ezek után bátran nekünk a választás célja, mert már most is büszkén es bátran azt mondhatjuk: „Eljen Vujevich Zakár, a kornyájai kerület orsz. képviselője!”

— 0. — 0. —

Mocsáry es a szerbek. Az újvidéki szerb ellenzéki lapok Mocsáry Lajos újvidéki fogadtatásáról a legnagyobb lelkesedéssel írnak s programmbeszédét is nagy elismeréssel fogadják: a „Branik” mégis a következő megjegyzéseikkel kísérik: A mi Mocsáry Lajost, mint politikust illeti, az ő beszédére több a megjegyezni valónk. Mi például nem elégszünk meg azzal, hogy Magyarországon elég a polgárok joggyenyelőség, mi a népek joggyenyelőségét kívánjuk. Mi nem elégszünk meg a nemzetiségi törvénynek csak a végrehajtásával, a mint Mocsáry mondja: „hogy az eddig es ne tovább menjen es terjedjen”: mert es ránk, mint nemzetre nézve — kevés, Mi nem tartjuk azt, hogy sokat veszítettünk volna az által, hogy a municipiumok (megyéik) megszüntettek; mert mindaddig mig azok nemzetiségek szerint nem arondiroztatnak, a valódi önkormányzatunka nem tűzhető. Mi a teljes függetlenségünk felszák mivel az lehetetlen mindaddig, mig népei elégedetlenek. Végül azt tartjuk, hogy a Janszky-léle affaire nem volt „szégyenletes”, mert ő — a szerb hősök sírjait is megköszönvátta. Mi tehát Mocsárynak álláspontjával ki nem egyezhetünk, mely más mint a miénk; mi pusztán támo-

gatjuk az ő, mint az ellenzék tagjának jelöltségét s nagyra becsüljük őt, mint a legjobb magyart. A mikor mások nem adnak semmit, úgy tűnik fel, hogy Moesáry sokat ad.

Kuriózum gyanánt közöljük a B—i H—ó-nak úgy látszik jó helyről informált cikkét:

Zomborban lassan mulik a varázs, mely Apponyinak Mártonffy Károly érdekében lerándulása által a közönséget elbűvölni látszik; és így a helyzet lassan-lassan mindinkább tisztul. Koczka Zsigmond kir. járásbírónak az ellenzéki hű-hő által megfélemlített pártbíveibe ismét visszatért az önbizalom és a helyzet felismerésére szükséges mérséklet és nyugalom, mely új és körültekintő tovább eszelekvésre, tevékenységre hajt.

Zentán egy türedéke a választóknak Boros Imre kezei plébánost kiáltotta ki kormányparti programmal jelölt.

Zomborból sürgönyzik a P—i N—ó-nak: Bittó István körütnak második napja hétfőn, Szt.-Iván, Doroszló és Szónta községekben, méltó folytatása volt az elsőnek. Mindenütt a lovasok és kocsik beláthatlan sora és óriási tömegek leírhatlan lelkesedéssel fogadták, különösen Doroszló, ez a derek magyar baloldali község, hol nem akad, a ki a kormánypart zászlaját kitűzve, oly óvációkban részesítette az érdeműs államférfiut, hogy Apponyi, a ki Szemző Gyulával és Istvánval itt is Bittó kíséretében megjelent, kitörő lelkesedés közt kifejtette, hogy ime a nép ezrei nyújtanak elégtelt Bittónak, azért a szemérmelenségért, melylyel a kormány őt főrendi kinevezéseknél mellőzte. Ez valóságos ünnepe volt alkotmányos szabadságunknak.

A választási jog szabad gyakorlatának biztosítása érdekében a belügyminiszter következő körrendeletet intézte a törvényhatóságokhoz:

Az alkotmányos jogok egyik kiválóbbja a választási jog gyakorlatának teljes szabadsága; ennek minden eshetőséggel szemben való biztosítása kötelességemé teszi, miszerint utasítam a törvényhatóságot, hogy felelősség terhe alatt intézkedjék azonnal az iránt, hogy a különböző elvű és nézetű képviselőjelöltek föllépései és beszédei általában — képviselőválasztási mozgalom törvényes nyilvánulási alkalmával, a nézetek szabad elmondása semmiképp se gátolassék, az pedig, hogy egyesek, vagy felizagott tömegek erőszakossághoz nyulhassanak, minden viszony között s minden eszközzel lehetetlenné tétessék. Utasítom: hogy mindazok ellen, kik ily törvénytelenségeket megkísérelnének vagy arra bujtoztatná-

nak, elv, nézet és személyvilágítás nélkül, minden a törvény által megengedett eszközöket alkalmazza arra nézve, hogy a törvénytelenség végrehajtásában meggátoltassanak, s hogyha bárhol ilyenek mégis előfordulnának, a résztvevők megfenyítését iránt azonnal a legszigorubb eljárás fogantatassék; utasítom, hogy mindama hivatalos közegek ellen, kik e tekintetben mulasztást vagy éppen részrehajló eljárást követnének, a törvény által előírt fegyelmi eljárást azonnal alkalmazza, s esetleg a tényálláshoz képest, illetőket az illetékes bíróságnak jelentesse föl.

Végül utasítom a törvényhatóságot, hogy jelen rendeletemet minden város és községben hirdettesse ki s e hirdetményben a választókat nyugtassa meg az iránt, hogy ott, hol az esetleg szükséges, fegyveres erő által is biztosítva lesz a választási jog szabad s minden félelem vagy tartzkodás nélküli gyakorlása. Budapest, 1887. május 25. A miniszter helyett: Beniczky s. k. államtitkár.

Baja város szabadelvű pártjának jelöltje Latinovich Gábor, múlt hó 30-án érkezett Bajára hol impozáns fogadtatásban része-

sült. Díszmenet élén tartotta bevonulását a városba. Mintán a pártgyűlés újra őt jelölte, megtartotta beszámoló- és programbeszédét.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **DR. MOLNÁR GYULA.**

Nyiltér.*)

Feketeselyem Faille Française, surah, satfn, merveillex, satfn luxor, atlasz, damaszg, ripsz és tafeta 1 frt 10 krtól méterenkint egész 8 frt 85 kr. (körülbelül 120 különböző minőségben) szétkald egyes ruhák s darabokban vámmentesen házhoz Henneberg G. selyemgyári raktára (cs. és kir. udv. szállító) Zürich. Minták fordulatlan. Levelek 10 krral bérmentesíthetők.

* E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy június hó 1-én, helyben

a **Falcione-féle házban** (iskola-utca) egy **látyszerészeti üzletet**

nyitottam. Raktáron tartok nagy választékban szemüvegeket, zwickereket, lorgnottákat hegyi kristályból és flintüvegéből, úgyszinte szürke szemkímélő lüvegeket kőszövegületekből, füstös szembajosoknak; színházi, mezői és vadászati látcsöveket, légsúlymérőt, nézőlencsék (Lupen) gépesöveket, vízmérteket, valamint mindenemű folyadékmerőket, párizsi különlegességeket, n. m. stereoskopok és a hozzá tartozó svájci látványképek stb.

Elvállalok mindenféle az optika szakmába vágó javításokat, melyeket személyesen eszközök.

Magamat a n. é. közönség közves pártfogásába ajánlja, maradok teljes tisztelettel

Herczeg József,

látyszerész, iskola-utca Falcione-féle ház

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy

virág- és halotti díszmű-üzletemet

belvárosban a

volt Kaufmann-féle házban

a legújabb divat szerint készített templomi dísz, lakodalmi és bál ünnepegyi virág és koszorúk, sirkoszorúk a legnagyobb választékban; úgyszinte halotti díszmű-árú ezikkkel rendeztem be.

Egyben bátor vagyok megjegyezni, hogy a halálessetnél szükségendő mindenemű halotti dísz és szemföld a leggyorsruháttól a legfinesebb kiállításban készletben van, izésses, és szerény árak mellett.

Egyszermind felhívom a n. é. közönség figyelmét **örccokporóimra**, melyek 35—40 forinttól kezdve egész 200 forintig, díszes kiállításban nálam kaphatók.

Végül midőn számos megrendelésért esem, biztosítom veivőmet, hogy azon helyzeiben vagyok; miszerint a legvilágotobb kívánalmaknak is pontosan és gyorsan eleget tehetek.

Mély tisztelettel

Probojcsseviits Mariska.

OBLÁT KÁROLY

KÖNYVNYOMDÁJA ZOMBORBAN

ajánlja magát mindenemű

művek, lapok, broszürek, árjegyzékek, illusztrált katalógusok, számlák, körlevelek, memorandumok, hirdetmények, falragaszok, étlapok, bál- és egyéb meghívók,

LEVÉLPAPIROK ÉS BORITÉKOK,

eljegyzési és esketési kártyák

(a legdivadosabb kivitelben)

és minden egyéb

NYOMTATVÁNYOK

elkészítésére.

Takarékpénztáraknak és hasonló intézeteknek szükséges nyomtatványok és ben, igen jutányos ár mellett szállíthatnak; s félévi esetleg egész évi számla nyíltatnk.

Intézetek, egyletek és részvény-társulatok teljes berendezésénél különös előnyökben részesülnek és e célra százfélé mintanyomtatványok készletben vannak, melyek szükség esetén bárkinek is a legnagyobb készséggel rendelkezésére bocsájtatnak.

Vidéki megbízásokra minden irányban igen nagy súly fektetetik.

A midőn a legpontosabb kiszolgáltatás, izésses kivitel és legolcsóbb árak iránt biztosítom a n. é.

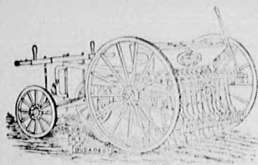
teljes tisztelettel

Oblát Károly,
könyvnyomda-tulajdonos.

Schlick-féle vasöntöde és gépgyár-

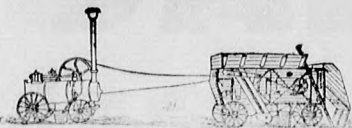
RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPESTEN,

központi iroda: VI. Váci-körút 57. — Gazdasági géposztály: Külső Váci-ut 1696—1699

SCHLICK-féle szabad, egyes-, rayol, kettős- és harmasékek, 2 első díj, aranyérem és még három egyéb kitüntetés.
SCHLICK- és VIDATS-féle ered. egyes-ékek kapáló, tollótozó és porhanyító-ékek stb.

SCHLICK fele szabadalmazott "Triumph" sorvetőgépek. Legnagyobb kiténtetés a vetőgép-re: arany díszokmány a hatvani nemzetközi ekeversenyen.

Gőzcséplők, járgány-
oséplők, gabona rosták,
örömlalmok, takarmány-
készítő és egyéb gaz-
dasági gépek.

Előnyös fizetési feltételek

Legolcsóbb árak. — Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Rezső trónörökös ö cs. és kir. Fensége a kivitelű ezekkel bécsi mintáit a következő szavakkal tüntette ki: "Ez az a jó kromdort. — ritkán hiányzik asztalunkról!"

Zembar és vidéke tisztelt községéhez! A gyogyvadás beálltával felhívjuk figyelmét a birmes

KRONDORT

SÁVANYUVIZRE

Koronahercegné Stéfánia-forrásra mint a legmeghízhatóbb gyogyászati közönség- és rekedtség-nyel, ayédelel, tüdő- és gyomorhurutnál, valamint az alsótest bántalmánál.

Herrel vegyítve a legfőkésebb itat!

A kromdort savanykút magyarországi forrattara SCHWIMMER és KELL, Budapest.

Friss töltésben kapható Zomborban Falcione Gusztávnál.

Stéfánia koronahercegné ö cs. és kir. Fensége fudvarmestere: "Ö cs. és kir. Fensége a koronahercegné örömet vett tudomást a „Koronahercegné Stefánia-forrás" kelendőségéről." Palfy s. k.

BUDAPEST, KOTZÓ PÁL üllői-út 18. sz.

Ajánlja

legújabb kitünő szerkezetű és szilárd anyagból készült gépeit,

Különös figyelemre méltók!!

R. GARRETT & SOHN

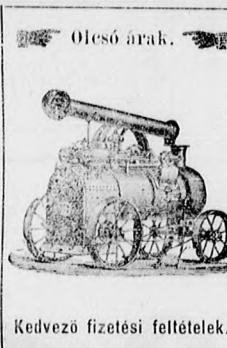
Compound gőzmozdonyai

40% tüzelőanyag megtakarítással.

R. GARRETT & SOHN

kitünő gőzmozdonyai,

könnyen hozzáférhető, kiváló szilárd, tartányok nélkül hajlott fedelű tüzelőkrénnel

Kedvező fizetési feltételek.

Legjobb és legújabb szerkezet, szilárd anyag, tartósság, egy évi jótállás.

Különös figyelemre méltók!!

R. GARRETT & SOHN

világhírű cséplői,

szab. 4-szer fordítható acél dobsínekkel. Többet és jobban dolgozni egy gyártmány sem képes.

JÁRGÁNYCSÉPLŐI

tisztító szerkezet és anélkül kapcsolatban Kotzó-féle szab.

harangjárgányokkal stb. stb

RUSTON, PROCTOR & SONS

BUDAPEST, nádor-utca 41. sz.,

ajánlják

nagy raktárukat

ugymint:

gőzmozdonyokat fa-, szén- és szalmafűtésre.

Legújabb gőzcséplőgépeket könnyök tengely nélkül.

Szeges gőzcséplőgépeket 2, 3 és 4 lóerejű nagyrágban Járgány-cséplőket tisztító kész-
lékkel vagy anélkül.

Egyes, kettős és hármas ekéket.

Sor- és szóró velőgepeket, szénagyújtókat rostákat és kukorica morzsolókat

stb. a legolcsóbb árakon és kedvező feltételekkel.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Fehér Miklós

a m k államvasutak gépgyára vezérigazgatója és több kiváló gazd. gépgyár képviselője BUDAPEST, üllői út 25., Köztelek.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült, tűzveszélyt elhárító cikrafogóval ellátott és fa-, szén- és szalmafűtésre berendezett

6, 8 és 10 lóerejű LOKOMOBILOKAT.

melyeknél a nagy tüzelőkrény folytán tüzelő anyagban nagy megtakarítás eredményezett; az ugyanazon gyárban készült, felülmúlhatlan munkaképességű

48', 54' és 60' széles vaskeretű gőzcséplőgépeket,

két szab. s kiváló fontosságú szerk. ujtással és pedig:

a) az új, maguk között négyzetű alakot bezáró s rostélyzat alakjában egymásra illesztett keményfa rudaskákból alkotott törekrosta, mely által a törekben 180-szor kevesebb szem megy veszendőbe; b) a meghosszabbított rázó asztal, mely a szalmának egy második kirázását eszközi mi által a szalma közt 2 1/2-szer kevesebb mag marad vissza, mint az eddig ismert legjobb gőzcséplőgépeknél, mely eredmények a m. óvári és kassai kísérleti állomások által szomszerleg hivatalosan konstatáltak.

Azonkívül ajánlom 2, 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lóerejű locomobiljaimat, hozzájuk tartozó páncélszeres cséplőgépeket, valamint mindenemű járgánycséplőgépeket, Hallingswort — szénagerőlyeket, fűkaszalókat, aratógépeket és minden egyéb legjobbnak bizonyult és szolid szerkezetű mezőgazdasági gépeket nagyon leszállított árak mellett.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

SALGÓ-TARJÁNI TÖMÖR (darabos) és KOCCKA-SZÉN.

A közeledő eséplési időny alkalmából ajánljuk a t. ez. gazdaságnak

lokomobilgepek fűtéséhez

legjobb sikerrel alkalmas és évek óta elismert

tömör (darabos) és koccka-szenünket

kívánatra minden vasúti állomásra szállítva és legolcsóbb árak mellett.

Salgó-tarjáni kőszénbánya-részvény-társulat

BUDAPEST, József-tér 12. sz. 8.

Az igazgatóság.

HUZÁS

már ezen hónapban

Kincsem-Sorsjegyek á **1** frt | 11 sorsjegy 10 frt
6 sorsjegy 5 frt **50** kr.

Főnyeremény készpénzben

50.000 frt

Továbbá

10.000 frt **5000** frt 20 % levon.

4875 Pénznyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók

A magyar lovar-egylet sorsjegy-
irodájában :

Budapest, Váci-utca 6. sz.

és e lap kiadó-hivatalában valamint a nyomdájában is.